

KLAGANDE

MOTPART

Skatteverket
Skattekontoret i Halmstad
301 87 Halmstad

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrätten i Hallands läns dom den 5 december 2006 i mål nr 1057-06,
se bilaga A

SAKEN

Avdrag för dotterbolags avvecklingskostnader vid inkomsttaxering 2005

V [REDACTED] AB [REDACTED] yrkar att bolaget ska medges
avdrag för de kostnader som bolaget har haft i samband med avveckling
av verksamhet i V [REDACTED] Lda:s [REDACTED]. V [REDACTED] anför
följande.

Genom den prissättning som har tillämpats mellan V [REDACTED] och [REDACTED] Lda
har [REDACTED] Lda inte skapat något eget utrymme för att hantera extraordinära
omkostnader av det slag som uppstod när verksamheten avvecklades.
Det har i sin tur medfört att V [REDACTED], när avtalet på V [REDACTED] initiativ
sades upp i förtid, har åtagit sig att svara för vissa av de kostnader som
har uppkommit med anledning av kontraktsbrottet. När V [REDACTED] sade
upp avtalet ingicks därför en ny överenskommelse genom vilken
V [REDACTED] förpliktades att betala det aktuella beloppet. Överensommel-
sen grundas på ett ekonomiskt och moraliskt ansvar att avveckla [REDACTED] Lda
under ordnade former. Kostnaden är alltså en ekonomisk gottgörelse som
kan liknas vid ett skadestånd.

Länsrätten har felaktigt hävdat att det av avtalet den 1 januari 2002 framgår att Lda vid försäljning av varor och tjänster till V skulle få full kostnadsräckning och tillägg för viss marginal. Av avtalets artikel 3 framgår att Lda skulle få ersättning för direkta kostnader samt overheadkostnader med ett påslag om två till tre procent. Vinstpåslaget i sig motsvarar dock inte en sådan nivå som normalt bör gälla vid vinstberäkning enligt den valda modellen. Regeringsrätten har i RÅ 2006 ref. 37 accepterat ett vinstpåslag på tio procent från ett utländskt intressebolag för s.k. koncerngemensamma tjänster.

Ldas nyckelpersoner har fortsatt att utföra sina tjänster för V. V drar därför än i dag nytta av Ldas tidigare verksamhet och den kompetens som har utvecklats av Ldas personal. Ldas produkter och tjänster kommer att innebära framtida intäkter och kostnadsbesparingar för V.

Av RÅ80 1:59 framgår att förhållandevis låga beviskrav ställts i fråga om avdrag för kostnader i näringsverksamhet när det gjorts en kvittningsinvändning av det slag som är aktuell i V fall.

Regeringsrätten har vidare i RÅ 2006 ref. 37 gjort klart att den s.k. korrikeringsregeln i 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (IL) är en specialbestämelse för internationella förhållanden som har företräde framför generella regler vid beräkning av en näringsverksamhets resultat.

Av förhandsbesked från Skatterättsnämnden den 29 september 2006 och den praxis som nämnden åberopat får vidare anses följa att artiklarna 43 och 48 i EG-fördraget ger V rätt till avdrag såsom för koncernbidrag.

Skatteverket anser att kammarrätten ska avslå överklagandet. Skatteverket anför följande.

I det ursprungliga avtalet mellan V [redacted] och [redacted] Lda den 1 januari 2002 saknas villkor för vad som gäller vid avtalsbrott. De kostnader som omfattas av avtalet den 1 mars 2004 kan inte ge rätt till avdrag eftersom avtalet inte har upprättats mellan oberoende parter.

Av 16 kap. 1 § IL:s lydelse framgår att det är lagstiftarens mening att för att utgöra avdragsgilla kostnader ska kostnaderna avse att bibehålla intäkter eller förvärva framtida intäkter. Kostnaderna ska alltså inte avse historiska intäkter.

En ytterligare förutsättning för rätt till avdrag är att kostnaderna har ett direkt samband med de affärstransaktioner som förekommer mellan moderbolag och dotterbolag, dvs. att kostnaderna avser åtgärder som ökar moderbolagets försäljning till dotterbolaget.

Eftersom Vagabonds syfte med bidraget till [redacted] Lda varit att finansiera en nedläggning av [redacted] Ldas huvudsakliga verksamhet ligger det i sakens natur att det inte är fråga om något samband mellan två parter när verksamheten upphör hos en av parterna.

Enligt rättspraxis måste också affärssambandet vara påtagligt för rätt till avdrag. Enligt V [redacted] årsredovisning är [redacted] Lda ett servicekontor. Att bistå med service motsvarar inte ett så påtagligt affärssamband mellan [redacted] Lda och V [redacted] att det lämnade bidraget kan anses utgöra en avdragsgill omkostnad.

V [redacted] har inte justerat sitt resultat för åren 2002 till 2004 med hänvisning till att resultatet blivit lägre på grund av förmånliga avtalsvillkor med [redacted] Lda. V [redacted] har därmed inte visat att avdrag kan medges med stöd av 14 kap. 19 § IL.

De rättsfall och det förhandsbesked som V [redacted] åberopat som grund för rätt till koncernbidrag gäller helägda koncernbolag. Eftersom [redacted] Lda

inte är helägt av V [REDACTED] saknar avgörandena relevans. Enligt förhandsbeskedet är även en ytterligare förutsättning för rätt att ge bidrag att underskott i ett mottagande utländskt bolag inte går att utnyttja på grund av det landets interna lagstiftning eller att det utländska dotterbolaget ska likvideras. V [REDACTED] har dock inte gjort gällande någon av dessa förutsättningar.

DOMSKÄL

Kammarrätten instämmer i länsrättens bedömning av det yrkade avdraget. Vad V [REDACTED] anført i kammarrätten medför inte heller att avdrag kan medges med stöd av EG-rätten.

DOMSLUT

Kammarrätten avslår överklagandet.

Kammarrätten fastställer länsrättens sekretessförordnande.

HUR MAN ÖVERKL.
Formulär 3 (bilaga B)

[REDACTED]

[REDACTED]

referent

[REDACTED]

[REDACTED]

KLAGANDE

V [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

MOTPART

Skatteverket
Skattekontoret i Halmstad
301 87 Halmstad

ÖVERKLAGAT BESLUT

Skatteverket
Beslut 2005-11-25

SAKEN

Näringsverksamhet; avdrag för utgifter för utländskt dotterbolag

Taxeringsår
2005

Kommun
Varberg

V [REDACTED] AB redovisade i sin till ledning för 2005 års taxering avgivna deklaration överskott av näringsverksamhet med 37 036 762 kr.

Skatteverket bestämde i grundläggande beslut om årlig taxering V [REDACTED] [REDACTED] AB:s överskott av näringsverksamhet till 39 308 991 kr, varvid avdrag för kostnader avseende V [REDACTED] Lda, [REDACTED] Lda, om 2 272 229 kr vägrades. Som skäl för beslutet anfördes följande. Bolaget har gjort avdrag med 2 272 229 kr, 253 102,62 euro, avseende kostnad för uppsagd personal i det portugisiska bolaget [REDACTED] Lda. V [REDACTED] [REDACTED] AB, som äger 74 procent av andelarna i [REDACTED] Lda, har anlitat det portugisiska bolaget för legotillverkning enligt avtal daterat den 1 januari 2002. Avtalet som löper på tre år har upphört den 5 mars 2004 genom en överenskommelse daterad den 1 mars 2004. Enligt överenskommelsen skall

Dok.Id 16851

Postadress
Box 131
301 04 Halmstad

Besöksadress
Södra vägen 5

Telefon
035-13 29 00
E-post: lansrattenihalland@dom.se

Telefax
035-21 35 62

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00-15:00

V [REDACTED] kompensera det portugisiska bolaget för dess kostnader som uppkommer i samband med det portugisiska bolagets personaluppsägningar. I det ursprungliga avtalet från den 1 januari 2002 anges inget om vad som händer vid avtalsbrott. V [REDACTED] AB har inte utbetalt några likvider till det portugisiska bolaget utan beloppet för det portugisiska bolagets kostnader för personaluppsägningar har avräknats från V [REDACTED] AB:s tidigare lämnade villkorade aktieägartillskott. [REDACTED] Lda har under 2004 upphört med sin tillverkning och har avyttrat fabriksbyggnaden och till huvudsaklig del även sina inventariär. – Det portugisiska bolaget är inget dotterbolag till V [REDACTED] AB varför någon avdragsrätt för koncernbidrag såsom en driftskostnad inte föreligger. – Avdrag avseende kostnader för avveckling av det utländska bolaget medges inte, även om det skulle föreligga koncernförhållande i skatterättslig mening, då en avveckling inte kan generera framtida intäkter. Det portugisiska bolaget har upphört med tillverkning, varför bolaget inte kan förväntas några framtida intäkter härrörande från [REDACTED] Lda. – V [REDACTED] AB har erinrat sig över Skatteverkets beskattningsförslag och hänvisar till Regeringsrättens dom RÅ 1994 ref. 85. Bolaget hänvisar till kammarrättens domsmotivering, som återges i rättsfallet: "Enligt den rättspraxis som anknyter till nämnda bestämmelser krävs för avdragsrätt att omkostnaderna har gett eller kan förväntas ge intäkter..." – Det rättsfall bolaget åberopar avser eftertaxering och behandlar avdragsrätt för ett lämnat bidrag till ett finskt bolag. Regeringsrättens bedömning avsåg om bidraget utgör sådana omkostnader för [REDACTED] som kan förväntas leda till att bolaget skulle förvärva eller bibehålla intäkter i sin svenska verksamhet. Dessutom utgjorde det finska bolaget en försäljningsfunktion för två olika delägare. Sistnämnda ansåg Regeringsrätten att det inte har framstått som sannolikt att svenska bolaget skulle stödja en annan del av det finska företags verksamhet. Således bedömdes att bidraget inte utgjorde en vinstöverföring. Eftersom det var fråga om eftertaxering så låg bevisbördan på dåvarande skattemyndigheten, vilket förklarar utgången i ärendet. – Således framgår

det av Regeringsrättens domskäl att avgörande är om bidraget kan leda till att bolaget skulle förvärva eller bibehålla intäkter i sin svenska verksamhet. – Bolaget åsyftar även indirekt på att korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § inkomstskattelagen, IL, är tillämplig genom att ange att det portugisiska bolaget har sålt till lägre priser till bolaget. – Kammarrätten i Göteborg har i mål nr 1027-1997 ansett det inte visat att ett dotterbolag har sålt till lägre priser än marknadspriser och att det köpande moderbolaget därigenom erhållit lägre inköpskostnader. Bidragen fick anses hänförliga till dotterbolagets verksamhet och är följaktligen inte avdragsgilla hos det svenska bolaget. – Ifrågavarande belopp får anses utgöra en kompensation för avvecklingen av det portugisiska bolagets tillverkningsverksamhet och är hänförligt till det portugisiska bolagets verksamhet, varför V [REDACTED] AB inte medges avdrag. – Bolaget har i räkenskaperna gjort nedskrivning av värdet av aktierna i det portugisiska bolaget. Indirekt blir innebörden om V [REDACTED] AB skulle ha medgetts avdrag för erlagd kompensation till det portugisiska bolaget att bolaget skulle ha fått ett otillåtet avdrag för nedskrivningen på aktierna. Förluster på näringsbetingade aktier är numera aldrig avdragsgilla. V [REDACTED] AB:s bidrag till det portugisiska bolaget har belastat det av bolaget tidigare lämnade aktieägartillskott. Resultatet av V [REDACTED] AB:s sätt att behandla lämnad kompensation till det portugisiska bolaget är att bolaget gör avdrag för ett lämnat villkorat aktieägartillskott. Sålunda får bolagets avdragsyrkande anses utgöra ett kringgående av gällande lagstiftning.

V [REDACTED] AB överklagar Skatteverket beslut och yrkar att skattemässigt avdrag medges för den kompensation som utgivits till [REDACTED] Lda med 2 272 229 kr. Bolaget anför bl.a. följande. Av rättsfallet RÅ 1994 ref. 85 framgår att Regeringsrätten anser att det för avdragsrätt, så som för omkostnader för intäkternas förvärvande och bibehållande, är fullt tillräckligt att bidragen historiskt har gett intäkter i den förvärvskälla till vilken omkostnaderna hänförts. Med andra ord behöver utgivet bidrag inte syfta till

framtida intäkter. Att fråga i det av Regeringsrätten prövade målet var om eftertaxering påverkar inte heller på något sätt betydelsen av domstolens i det målet gjorda principiella uttalanden. Av Regeringsrättens domskäl kan för övrigt inte heller utläsas att några oklarheter i bevisläget styrde utgången av det målet och det förefaller direkt märkligt om Regeringsrätten i en sådan situation ens skulle ha prövat målet. Däremot kan det konstateras att bevisläget avgjorde frågan i det av Skatteverket åberopade kammarrättsavgörandet. Det holländska bolaget bedrev i det fallet samma verksamhet som det svenska bolaget och orsaken till utgången av det målet kan vara att kammarrätten betvivlade att det utländska bolagets inköpsfunktion utförde specifika tjänster som inte det svenska bolaget självt hade tillgång till. Målet får betraktas som ett rent in casu avgörande. – I förevarande fall kan det konstateras att ●Lda under en tioårsperiod har utfört tjänster inom produktutveckling, kontroll och kalkylering samt viss tillverkning av provskor och korta serier av skor. Med andra ord finns det definierat ett integrations samband mellan bolagets och ●Ldas verksamheter. Genom att bolaget har stått risken för en avveckling har ●Lda kunnat hålla lägre priser vid försäljning av varor och tjänster till bolaget. Dessa lägre priser har kommit bolaget tillhanda, gett bolaget intäkter, under hela den period avtalet har varit gällande. Därmed är det krav som Regeringsrätten har uppställt uppfyllt och den kompensation som utgivits till det portugisiska bolaget blir en avdragsgill omkostnad i bolagets näringsverksamhet. Noteras bör också att Skatteverket, utöver den diffusa hänvisningen till den ovan nämnda kammarrättsdomen, inte har ifrågasatt att bolaget har dragit ekonomisk nytta av ●Ldas verksamhet. – Den omständigheten att bolaget i räkenskaperna har gjort en nedskrivning av värdet på aktierna i det portugisiska bolaget är naturligtvis styrt av redovisningsmässiga regler och har varit nödvändigt, eftersom verksamheten i Portugal lades ned. Bolaget har dock inte yrkat skattemässigt avdrag för denna nedskrivning. – Skatteverket har avslutningsvis även lösryckt påstått att bolagets bidrag till det portugisiska bolaget "har belastat det av bolaget tidigare lämnade aktieägartillskottet." – Det-

ta är inte korrekt. Av bolagets årsredovisning framgår i stället att kompensationen till ●Lda har utbetalats och belastat rörelsens kostnader, jfr årsredovisningens not 6. Den återbetalning av ett villkorat tillskott som har ägt rum är en separat transaktion, jfr årsredovisningens not 9, som i enlighet fast praxis, jfr RÅ 1988 ref. 65 och RÅ 1988 not. 567, har redovisats som en ej skattepliktig intäkt, se deklARATIONEN kod 604 och 564. – Skatteverket har inte heller presenterat någon relevant juridisk grund för att bolagets utgifter, som är baserade på en avtalsmässig förpliktelse att kompensera ●Lda för nedläggningskostnaderna, rättsligt skall kunna omklassificeras från en sedvanlig rörelsekostnad till en specifik typ av kapitalförlust. Bolaget har inte heller i övrigt vidtagit någon åtgärd som skulle kunna ha realiserat en sådan förlust.

Skatteverket vidhåller i omprövningsbeslut den 9 maj 2006 det överklagade beslutet och anför bl.a. följande. Enligt huvudregeln i 16 kap. 1 § IL får utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster dras av som kostnad. Av lagtexten framgår att det inte avser kostnader som historiskt har genererat intäkter. Det av bolaget åberopade rättsfallet RÅ 1994 ref. 85 avser en going-concern. Regeringsrätten anger som motivering att: "Med hänsyn till vad som nu sagts skall bedömas om bidragen till E● utgör sådana omkostnader för E● som kan förväntas leda till att bolaget skulle förvärva eller bibehålla intäkter i sin svenska verksamhet." – Då ●Lda har avvecklat sin verksamhet kommer det inte att föranleda några intäkter för bolaget i framtiden. – Bolaget har angett att man har fått förvärva produkter till lägre priser från ●Lda. Genom att inte bolaget har redovisat dessa lägre priser som erhållna rabatter har bolaget inte visat förekomsten av lägre priser och därmed inte heller att det avser inkomster såsom lagstiftaren förklarar. Således matchar inte bolagets kostnad för ●Ldas avveckling någon intäkt. – Bolagets andelsinnehav i ●Lda är näringsbetingat. Genom de genomförda transaktionerna synes bolaget ha omvandlat en icke avdragsgill kapitalförlust till en avdragsgill rörelsekostnad.

DOMSKÄL

Länsrätten har på V [REDACTED] AB:s begäran hållit muntlig förhandling i målet.

Vid förhandlingen uppgav företrädare för V [REDACTED] AB bl.a. följande. R [REDACTED] AB startade den portugisiska verksamheten och 1993 köptes den av V [REDACTED] AB. Hos det portugisiska företaget bedrevs det produktion av skor under hela 1990-talet och 1998 omsatte verksamheten cirka 67 000 000 kr och hade 86 anställda. Huvuddelen av produktionen flyttades 1999 till andra länder, bland annat i Fjärran Östern, och fabriken blev ett produktionskontor. [REDACTED] Lda tog därefter främst fram tekniska prover och säljprover, vilket var viktigt för V [REDACTED] AB, som tar fram alla skor helt i egen regi, från ritning till färdig sko. Förutom produktutveckling bedrevs hos [REDACTED] Lda också viss produktion i mindre serier och omsättningen var 2001 72 000 000 kr och antalet anställda var 67 stycken. Den yrkeserfarenhet som de portugisiska medarbetarna besatt var nödvändig för [REDACTED] AB även efter 1999. [REDACTED] Lda gick med förlust under flera år och 2004 togs beslut att helt lägga ner produktionen och endast behålla ett servicekontor med nio anställda. 80 procent av de skor som V [REDACTED] AB säljer tillverkas nu i Fjärran Östern och provserier tillverkas i Kina. Framtagningen av skomodeller sker nu i Sverige med hjälp av de anställda i Portugal. Portugisernas kompetens är nödvändig för att ta fram modeller och läster. De portugisiska medarbetarna är anställda i [REDACTED] Lda men arbetar över hela världen. De är nödvändiga för att [REDACTED] AB skall kunna tillverka bra skor. Portugisernas kompetens behövs således även i dagsläget men i en annan struktur än tidigare. [REDACTED] Lda har fakturerat [REDACTED] AB materialkostnaden med ett påslag om två till tre procent, det vill säga att inte ens [REDACTED] Ldas personalkostnader har täckts. Den del av [REDACTED] Lda som inte ägs av [REDACTED] AB ägs av familjen [REDACTED], som också äger [REDACTED]

AB. Konstruktionen beror på att portugisiska regler krävde detta vid etableringen av Lda. – Det är tillräckligt att AB historiskt sett haft intäkter med hjälp av Lda för att avdragsrätt skall föreligga för aktuella kostnader. Ett avtal är grunden för att AB täckte kostnader för avvecklingen av Ldas personal. På grund av det brutna avtalet fanns det moraliska förpliktelser att kompensera Lda för kostnader när produktionen lades ner och för att AB tidigare tjänat på avtalet. Den kompetens som finns hos de anställda hos Lda är unik och oundgängligen nödvändig för AB:s skoförsäljning.

Skatteverket genom uppgav vid förhandlingen bl.a. följande. Kammarrätten i Jönköping har i mål 440-1997 funnit att avvecklingskostnader för dotterbolag i utlandet inte är avdragsgilla då ytterligare intäkter inte är att vänta. Vidare är Lda nu ett servicekontor och ingen försäljningsorganisation, vilket framgår av AB:s förvaltningsberättelse. Kammarrätten i Göteborg har i mål 1024-1997 lagt stor vikt vid att det är ett försäljningsbolag där direkt samband mellan verksamheterna föreligger. – Skatteverket förutsätter att Lda har debiterat marknadsmässiga priser för sina tjänster och att korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § IL ej är tillämplig. Vidare saknas klausul för hur avtalsbrott skall hanteras i avtalet mellan Lda och AB.

Länsrätten gör följande bedömning.

Av utredningen i målet framgår att AB i slutet av år 2004 utbetalade 253 102,62 euro, motsvarande 2 272 229 kr, till det portugisiska företaget Lda, som AB ägde till 74 procent. Det utbetalda beloppet skulle enligt uppgift användas för att täcka Ldas kostnader för uppsägning av personal i enlighet med ett mellan

██████████ AB och ██████ Lda träffat "uppsägningsavtal" den 1 mars 2004, i vilket avtal båda parter företrädde av ██████. Fråga i målet är om ██████ AB i beskattningshänseende är berättigat till avdrag för nämnda belopp.

Av 16 kap. 1 § inkomstskattelagen, IL, framgår att utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster skall dras av som kostnad.

Länsrätten finner inledningsvis anledning att slå fast att utredningen i målet inte ger något som helst stöd för att det utbetalda beloppet skulle utgöra skadestånd på grund av kontraktsbrott av ██████ AB gentemot ██████ Lda, något som ██████ AB i vart fall hos Skatteverket synes ha menat vara fallet. Någon rätt till avdrag för beloppet i fråga som obligationsrättsligt skadestånd har således inte visats föreligga.

██████████ AB har motiverat sin rätt till yrkat avdrag med bl.a. att dess avtal med ██████ Lda endast gav ██████ Lda rätt att debitera bolaget för materialkostnader med ett påslag om två till tre procent och att detta inte ens täckte ██████ Ldas lönekostnader. Den aktuella utbetalningen till täckande av ██████ Ldas omställningskostnader skulle enligt ██████ AB vara någon form av kompensation för detta förhållande. – Av avtal mellan de båda bolagen den 1 januari 2002 framgår emellertid att ██████ Lda skall debitera direkta kostnader och overhead-kostnader med ett påslag om två till tre procent. Detta kan enligt länsrätten inte tolkas på annat sätt än att ██████ Lda vid försäljning av varor och tjänster till ██████ AB skulle erhålla full kostnadstäckning och tillägg för viss marginal. Med hänsyn härtill och då utredningen i övrigt inte föranleder någon annan slutsats finner länsrätten att det inte har visats att det har förekommit felprissättning vid transaktioner mellan ██████ AB och ██████ Lda som skulle kunna ge stöd för rätt till yrkat avdrag.

Som huvudregel gäller att en skattskyldig vid beskattning är berättigad till avdrag endast för egna kostnader däremot inte för bidrag till täckande av ett annat skattesubjekts kostnader. Undantag från denna huvudregel förekommer dock. Av rättspraxis framgår nämligen att ett företag, som täcker kostnader i ett utländskt bolag genom bidrag eller dylikt, under vissa omständigheter har rätt till avdrag härför vid beskattningen. För avdragsrätt krävs att det finns en intressegemenskap mellan givare och mottagare samt att bidraget är avsett att täcka kostnader som har ett direkt samband med affärstransaktioner mellan de båda parterna. Vidare krävs att kostnaderna för de åtgärder som bidraget är avsett att täcka skall ha varit avdragsgilla i det givande företaget om åtgärderna vidtagits direkt i dess verksamhet. Avdragsrätten bygger således helt på om bidraget kan ses som en driftskostnad i det givande företags näringsverksamhet, se bland annat RÅ 1994 ref. 85, RÅ 1994 not 697 och RÅ 1995 not 384-388 samt Svensk Skattetidning 1996 s. 98-102.

Enligt länsrättens mening har i målet inte framkommit något som kan föranleda slutsatsen att [REDACTED] AB:s bidrag till täckande av [REDACTED] Lda:s kostnader vid uppsägning av del av sin personal utgör en kostnad i det svenska bolagets verksamhet enligt 16 kap 1 § IL. Det har nämligen inte framkommit något som ger anledning till bedömningen att bidraget skulle kunna generera intäkter eller kostnadsbesparingar i [REDACTED] AB:s verksamhet. Länsrätten, som av det förhållandet att [REDACTED] Lda under år 2004 till [REDACTED] AB återbetalat ett villkorat aktieägartillskott med 7 752 562 kr drar slutsatsen att [REDACTED] Lda:s förmåga att betala för icke uppsagd personal och att överleva som juridisk person inte hotades av kapitalbrist, finner i stället att det aktuella bidraget om 2 272 229 kr utgör ett sådant koncernbidrag, som enligt bestämmelserna i 35 kap. inkomstskattelagen inte är avdragsgillt.

DOMSLUT

Länsrätten avslår överklagandet.

Länsrätten bestämmer med stöd av 12 kap. 3 § andra stycket sekretesslagen att sekretessen enligt 9 kap. 1 § samma lag skall bestå för de uppgifter om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som förebringats vid länsrättens förhandling inom stängda dörrar och inte tagits in i denna dom.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3104)

[Redacted signature area]

I avgörandet har, förutom rådmannen [Redacted], deltagit nämnde-
män [Redacted] och [Redacted]

Vicki
Gunn Berg